

ȘCOALA NOASTRĂ

Foaie învățătorescă de cultură și orientare profesională

Redacția și Administrația:

SAVA BARBATESCU Turnu-Severin

Str. Căpitan Coravu 30

In pragul unui nou an!...

Scurgerea de timp, — această minunată măiastră a vremii, — a fost considerată de unii gânditori ca cel mai de seamă filosof popular, pentru că șterge urmele bucuriilor avute și vindecă rănile durerilor trecute. Pe răbojul vremii, s'a crestat încă un an; din lanțul nesfârșit al timpului s'a rupt încă o zală; cei tineri au adăugat la puterea lor de viață încă un an, iar cei bătrâni au scoborât încă o treaptă, pe scara vieții lor. Din adâncimi nebănuite a ieșit pe orizontul vremii, — acum un an, — 1937, iar astăzi, se cufundă în acelaș nepătruns al minții omenești, pentru a face loc noului an: 1938.

Odată cu aceasta, „ȘCOALA NOASTRĂ” înregistrează încă un an de viață. Și precum călătorul, ajuns pe o culme, stă o clipă locului, uitându-se îndărăt la drumul pe care l-a făcut și privește înainte plin de speranță la drumul pe care-l mai are de făcut, tot astfel noi, — pășind într'un nou an, — privim înapoi la drumul pe care l-am străbătut și ne îndreptăm privirile înainte, la drumul pe care-l mai avem de parcurs.

„ȘCOALA NOASTRĂ”, în drumul ei de până acum, se poate mândri că a fost sinceră și nepărtinitoare în aprecierile ei. Ea a fost și cântec de bucurie, — când conducătorii ne-au înțeles, — și strigăt de alarmă, — când cineva încerca să nescotească drepturile noastre, — și a fost însfârșit și biciu de foc, — pentru cei ce umblând pe câi piezișe, — căutau să arunce cu noroi în oamenii de bine ai noștri.

Și'n toate aceste ipostaze, „ȘCOALA NOASTRĂ” și-a făcut datoria cu cinste și demnitate, căci laudele aduse de ea au rămas consacrate, strigătele ei au fost ascultate, iar la inferările ei, mulți strigoi ai scrisului bârfitor, s'au ascuns în întuneric.

Făcând această scurtă recapitulare a activității de până acum, ne îndreptăm privirea înainte, la munca din viitor, cu acelaș elan și cu aceeaș hotărâre de până acum.

Și'n viitor, ca și'n trecut, „ȘCOALA NOASTRĂ” va fi asemenea doinei Românilui: și cântec de bucurie și cântec de jale dar și glas de buciom, lung și chemător la luptă.

D. Bunescu
învățător

Comandamente naționale în educație.

Școala, pregătind pentru viață, trebuie să ia în seamă cerințele ei. O școală cu ferestrele închise, surdă la ciocotele vieții, riscă să dea dezadaptați, elemente incapabile de-a se integra în procesul muncii creatoare.

Trăim într'o epocă când efortul individual nu are preț, dacă nu se înglobează armonic cu tendința colectivității din care face parte, cu națiunea. Condițiilor de viață — într'atâta s'au înăspriț, — nu li-se mai poate face față, decât prin eforturi totalitare.

Individul trebuie să fie pregătit, ca pe baza aptitudinilor să se poată ierarhiza între ai săi și tot odată să aibă conștiința că împreună cu ai săi formează un organism.

Situația individului este analoagă cu a celei care activează pe două fronturi: pentru menținerea sa și pentru susținerea organismului din care face parte. Aceste organisme sunt națiunile. Școala e datoare să formeze conștiința națională.

Nu-i locul să discut aici îndreptă-

țirea educației naționale, sau că această educație ar contraveni eticii universaliste. E un adevăr câștigat de disciplina pedagogică că exteriorizarea specificului național este o necesitate pentru progresul umanității. Științele ajutoare pedagogiei i-au înlesnit s'ajungă la convingerea că, militând pentru o umanitate internațională promovează realitatea, pe când o umanitate cosmopolită este de domeniul utopiei.

Pornind dela acest adevăr cuprins în adagiul „jalus populi suprema lex”, ne propunem să nu pierdem din vedere în munca noastră zi de zi poruncile naționale.

Care sunt aceste porunci?

Dela început și neîntrerupt s'acordăm o atenție deosebită sănătății elevilor noștri. Starea lor fizică trebuie să preocupe școala și prin ea statul într'un grad mai înalt. Familia săcăită de nevoile de ordin economic, hărțuită zilnic de lupta pentru existență nu poate îngriji cum ar trebui de vigoarea copilului.

E fapt notoriu preocuparea națiunilor germanice în această direcție. Fiecare elev, ori bogat, ori sărac, primește la școală porția sa de lapte.

La noi, nu știu unde statul, sau inițiativa particulară manifestă asemenea grije. Dar ceea ce le păcătuiește mai grav este puținul interes care se dă gimnasticii și stării de igienă a claselor.

Jocurile, gimnastica, concursurile sportive, trebuie să fie în așa fel predate, ca să nască la copii o pasiune pentru cultura fizică.

Unul dintre îndemnulurile de seamă ce dă „Straja Țării” privește educația fizică a școlărilor. Să-l împlinim cu toată puterea noastră.

Ca și cultivarea fizică de importanță este formarea sentimentului național.

E banal să stăruim asupra procedurilor de urmat în obținerea unei inimi

naționale. Dela lecțiile de limbă maternă până la cele de istorie și cânt, să nu pierdem niciodată prilejul de-a insufla virtuțile strămoșilor, care ne-au dăruit viitorul.

Tratarea unor asemenea lecții să nu se facă având scop cunoștința, ci declanșarea unui profund simțământ național, care să te îndemne până la jertfa supremă: biruirea instinctului de conservare ca individ în avantajul națiunii.

Oricine să plece dela premisa că viața nu oferă pacea, ci lupta. Acest punct de plecare să-l aibe cu atât mai mult educatorii în activitatea lor.

Pentru luptă să formeze elemente în așa fel, „ca inima lor să bată în ritm tineresc și sănătos pulsul eternității neamului”.

V. Grosu
învăț. licențiat

Date generale în fișa individuală a școlărilor.

În studiul individualității, problema mai actuală ca oricând și în plină dezvoltare, va fi încă mult de lucrat și pus la punct, însă folosul imens pe care-l aduc acestei probleme datele din fișa individuală, nu poate fi pus la îndoială.

Acestea date sunt rânduite în fișă într'o anumită ordine și grupare după anumite criterii științifice formând mai multe capitole constitutive ale fișei.

Primul capitol cuprinde datele generale privitoare la starea civilă a școlărilor studiat.

Acestea trebuiesc completate chiar la începutul anului, în primele săptămâni, când încă nu intervine factorul material: cartea.

Atunci își au locul stările de vorbă cu părinții și copiii veniți la școală, luând informațiile necesare completării acestor date.

Pentru aceasta n'avem nevoie de cine știe ce metode speciale, ci numai de abilitate în a pune întrebări așa fel, ca să putem pătrunde în sufletul părinților și elevilor pentru a ni-i apropia câștigându-le încrederea. Deci, aceste date se completează după informațiile dobândite fie dela copil, părinți sau rude, fie chiar de la oficialitatea rurală sau urbană, după cum este cazul. Ei ne vor spune cine-i copilul studiat, cine-i tatăl său și familia din care vine, făcându-ne o idee de unde vine și cu ce vine din acest mediu de viață.

S'ar părea că această lucrare este ușoară și sumară. Este adevărat că a efectua un lucru este mai ușor decât a înțelege rostul lucrului efectuat, totuși nici aceste date nu-s indiferente.

Fiindcă educația nu este numai o influență intenționată a educatorului

ci și una neintenționată a mediului în care se dezvoltă copilul. De unde și aceasta din urmă trebuie pătrunsă, înțeleasă și cunoscută, lucru pe care ni-l înlesnește tocmai aceste date pe care ni le-am propus a le cerceta. Numele elevului își va indica precis individualitatea studiată. Vârsta în ani - luni și zile - luată din actul de naștere, își va spune - printr'un studiu științific - dacă elevul respectiv în comparație cu cei de o vârstă cu el este dezvoltat psiho-fiziologic normal sau nu. Din punctul de vedere al psihologiei creșterii, al evoluției sufletești a individului este necesară și cunoașterea corelației între vârsta cronologică și dezvoltarea mintală a elevului.

Aceasta alături de clasă, își va spune dacă elevul trebuie să fie în aceeași clasă sau în alta paralelă, inferioară sau superioară, după nivelul său mintal.

Fiecare vârstă își are nevoile și tendințele ei.

Cunoscând psihologia fiecărei vârste, vei ști ce să dai și cum trebuie să lucrezi pentru a respecta structura individualității copilului, formând un învățământ pe măsura lui.

Locul nașterii își va vorbi atât cât vei putea înțelege despre influența mediului extern. Căci nu-i un lucru indiferent dacă un copil s'a născut în sat sau la oraș, la munte sau la șes etc. . . Fiecare va avea o anumită structură psihologică specifică locului natal. Astfel, fiecare va avea o mentalitate și o formă de gândire anumită un fond perceptiv, un vocabular, un simț de orientare și o intuiție a timpului cu anumite interese și atitudini în viață fie la muncă sau la joc specifice locului în care s'a născut și a trăit. Chiar concepția morală, religioasă și estetică vor avea pecetea aceasta.

La orice copil normal se va vedea o nostalgie aparte pentru lumea simțurilor sale cu toată goana obiceiurilor, cântecelor și jocurilor sale.

Pregătind pe elevi pentru viețată trebuie să ținem seamă că „viețată nu cere un tip uniform de om ci tipuri diferite după timp și loc.“ Nu-i indiferentă nici *naționalitatea* unei individualități. Originea etnică a acesteia ne va indica un plan deschis de lucru.

Căci într'un fel vom ține o lecție când avem în față numai Români și altfel atunci când avem și alte naționalități. În orice caz pentru formarea sufletelor elevilor noștri trebuie să ținem seamă de interesele noastre naționale. „Va trebui pregătit tipul adevărat de Român prin disciplină și înălțare morală.

În lecțiile de istorie, la joc și în excursii vom avea prilejul să observăm atitudinea elevului față de alte naționalități, modul său de a le judeca, spiritul său emotiv sau combativ etc. . .

Și între învățători a pătruns „fripturismul“?

Vremurile de după război au scos în politica generală a țării noastre un specimen de politician, numiți „fripturiști“. Ce rol au jucat și joacă în politica țării, cât au viețuit, sunt lucruri în deoște cunoscute.

Printre *învățătorii* acestei țări, numiți și *apostoli*, nume cu care s'au indentificat și mulțamit în unele vremuri în lipsa chiar a existenței, până în anul 1938 n'am auzit să fie astfel de specimen. Învățătorii și frații lor preoții, au jucat un rol politic în viața satelor, prin așezarea lor în mijlocul maselor rurale, prin înprejurarea că sunt singurele elemente în situația de a învăța și a îndruma și prin autoritatea cuvântului și pildei vieții lor. Strădania lor a avut mare rost: ridicarea conștiinței cetățenești a alegătorilor săteni. Așa au fost văzuți în politică și de săteni și așa au fost văzuți și de fruntașii vieții noastre politice.

Cu începutul anului 1938, în

Aici va fi rădăcina formării sentimentului național care va depinde de naționalismul celui ce face educația.

La fel și cu *Religia*. Dela început vom avea o idee clară despre fondul religios și atitudinea religioasă a individualității respective. Nu se poate discuta influența ce se obține asupra copilului când i se vorbește de Dumnezeu și lucrurile sfinte. Se va vedea cât i-au inspirat părinții încrederea față de divinitate, iubirea și teama de Dumnezeu. Din atitudinile lui vom vedea în ce măsură el este și va rămâne un credincios. Privită prin această prismă o individualitate ne va apare într'o lumină proprie și reală. Astfel vom înțelege multe lucruri care au lăsat urme adânci în sufletul copilului.

Ne vom explica mult mai larg diferitele atitudini din viețată lui și vom afla motivele adânci ale acestor atitudini.

Iulian Cornilescu

lumea învățătorescă mehedinteană a început să pătrundă curente noi, curente cu „miros de friptură“.

Învățători ce se socotesc fruntași între învățători și care-și pun lângă nume fel de fel de intitulaturi; învățători cari activau de ani de zile în zise partide democratice și care se băteau cu pumnii în piept că luptă pentru binele sătenilor din comunele lor, și-au luat seama și deodată încep să alerge după friptură. Adunări la cluburi cu firmă și fără firmă, la asociație, la cafenele, călătorii în grupuri la București, închinăciuni și jurăminte că părăsesc pe *țărăniști* și se botează *naționaliști*, însă cu tocmeală: să iese un ciolan, fie măcar și o bucăică defriptură: un loc de director școlar, un post de subrevizor, ori de revizor, fie și de inspector delegat ori măcar de inspector general primar; orice, numai să fie, după rangul căpătat în lupta democratică dată pe plaiurile îngădu-

itoare ale acestui județ tocmai împotriva celor dela care cer „fripturică,“!

Odată, aceste posturi de înaltă răspundere se ofereau celor meritoși, nu se cumpărau la mezat.

Își dau seama acești „fripturiști“ de marea decepție și rătăcire ce produc în masa alegătorilor mințiți până eri? Nu pricep ei cât de jos scoboară prestigiul învățătorilor în ochii oamenilor politici? Acesta-i exemplul ce-l servesc în educația cetățenească a elevilor și învățăcelor lor? Au uitat că ei sunt sarea pământului?

De pe alte meleaguri.

Stimate d-le Revizor,

Am aflat cu deplină satisfacție dreapta judecată ce s'a făcut la Mehedinți. Prin decernarea inamovibilității D-stră ca o prea bine meritată răsplătă a unei munci cinstite, prestată cu pasiune, înțelepciune și demnitate în necurmată activitate de atâția ani în ogorul școlii, se vede cum și în țara noastră, omul care sfințește locul, adevăratele valori, nu sunt uitate și neerarhizate în scara vieții noastre sociale.

Este aceasta, pentru noi cei tineri mai ales, un exemplu și o încurajare. Un exemplu de „om“ și de „dreptate“ și o încurajare la „muncă“. Eu, din parte-mi, doresc din toată inima ca izbânda de acum să nu fie decât preludiul celor ce vă așteaptă în viitor!

G. Gh. Popescu
Șimandul-de-Sus Arad

REVISTE ȘI CARTI.

Vatra, — cuvânt oltenesc pentru neamul nostru, — editată de Fundația Culturală Regală „Principele Carol“, regional Olteniei (anul III No. 2 din Noembrie, 1937)

Foaie de propagandă culturală și de folositoare indemnuri. Se tipărește la Craiova, sub conducerea neobositului

Dacă sarea se va strica, cu ce se va mai săra? Ce autoritate pot să aibă în posturile astfel căpătate?

În valurile de anarhie, ce încearcă sub diferite firme să cuprindă viețată satelor, cine va mai pune cuvântul și viețată ca stavilă? Colegii noștri, muncitorii modești în viea Domnului, să fie cu băgare de seamă la faptele spoliatorilor numelui și muncii lor și să-i tîntuiască cu disprețul lor în locul „trădătorilor“!

Un învățător.

animator al literaturii oltene, d-l Const. S. Făgețel. Alături de „Albina“, condusă tot de un oltean, poetul D. Ciurezu, aduce în bezna satelor noastre otrăvite de fițuicile politice și de manifestele electorale, rod de gând curat și lamură de suflet.

Pe coperta acestui număr ni se înfățișează chipul Domnului Tudor, iar d-l St. Bălcești semnează simțite stihuri închinare desrobotului.

Tudor de pe jiu, din munte,
Sărutat de cer pe frunte,
Și sortit ca din țaran
S'ajungi domn și căpitan,
Tu ai fost visat de-o țară
Ca s'o mântui de ocară.
Hărăzit de ursitori
Să ne scapi de lipitori,
Si de lifte și de hoți,
Si de domni fanarioți. . .

Tot despre Tudor Vladimirescu iscălește un însuflețit articol d-l Const. Manea, iar din „Acte justificative la istoria revoluției române din 1821“ de C. D. Aricescu, se tipărește un indușetor cântec popular.

Casa lui Tudor din Vlădimiri, ca și cula din Cerneți, întregesc pioasa comemorare împreună cu un „Cântec Panduresc“ pe care cărțile primare de odinioară îl aveau în filele lor.

Sărbătoarea mării uniri, 1 Decembrie, dă prilej d-lui prof. T. Păunescu-Ulmu ca „din simpla pomenire a cătorva cotituri istorice să gândească asupra sensului și rostului nostru aici, la gurile Dunării, asupra Unirii în sine și asupra drumurilor ce ni se deschid de azi înainte și pe care trebuie să mergem pentru biruința totală.“

Chipul regelui Ferdinand I înfrumusețează și mai mult această pagină.

Despre „Înălțarea în gradul de sublocotenent a Măriei sale Marele Voievod Mihai“ scrie d-l G. I. Chițibura. Pagina aceasta o întregeste fotografia vâstarului regesc, cuvântarea M. S. Regele

(urmare pag. 3-a)

Rolul învățătorului.

(după Conferința ținută la centrul Strehaia de inv. Crist. Cernăianu.)
(urmare din umărul trecut)

demnitate și să-i dea societății cu acea dorință de a se instrui mai departe.

«De câte ori în poarta caselor țărănești — scrie d-l Mehedinți — am văzut copii în ai căror ochi strălucește tainic deștepăciunea, m'am întrebat: unde ar fi neamul nostru dacă astfel de bine cuvântate energii n'ar rămânea înăbușite și păraginite? Căți Creangă, Coșbuc, Cerna, Vlaicu, nu vor fi coborât în muntenia mormântului fără să fi luat sborul în largul lumii?»

Un mic zugrav de biserică „meșterul Nicu“ a ajuns marele Grigorescu arătându-ne poezia munților cu ciobani, feciorelnica frumusețe a fetelor cu furca'n brâu și zarea melancolică a șesului pe care pășesc agale carele cu boi“. Se cere dar învățătorului, ca tocmai în aceste vremi, când toate neamurile își încordează puterile, să aștepte sunt energiile cele mai de seamă spre a le pregăti și trimite în linia întâia a luptei.

Pe lângă aceasta mai e necesar ca să deștepte în sufletul fiecărui elev dragostea pentru un ideal în viață. Aci e culmea artei în *educație*, să faci să tresale sufletul cuiva, cum tresare copacul la cel dintâi vânt de primăvară când simte că seva îi umple mugurii.

Aceasta ar fi rolul profesional și educativ al învățătorului, rol dealtfel

stabilit prin legi, regulamente și programe. Învățătorului nu-i rămâne decât să-i dea viață acestui cadru, să-i dea suflet. El nu trebuie să uite că ceea ce n'a putut face sabia lui Barbaroza și Carol Quintul în o mie de ani, au săvârșit filozofii și dascălii germani numai în 55 de ani.

Se pune însă întrebarea: Se poate mărșini învățătorul numai la activitatea lui din clasă?... Răspunsul este categoric: nu! căci, dacă privim în jurul nostru, vedem că analfabetismul își găsește și azi un loc destul de mare în pătura sătească. În afară de aceasta, oricât de intensă ar fi munca din clasă, e o constatare destul de tristă, ca și familia, dar mai ales mediul social, distrug tot ce se clădește în clasă. Sublimul ideal, ca familia să fie pârghia întregii educațiuni, se isbește în satele noastre de obstacolul neîndurător al luptei economice: priviți pe copii când vin la școală cum li se dă ca hrană, un boț de mămăligă drept tain pentru ziua întreagă.

De aci un rol imens pe care-l are învățătorul în ridicarea economică, culturală și morală a satelor.

În toate clișurile lui, învățătorul trebuie să fie exemplu. Voește să ridice starea culturală a săteanului, trebuie să fie el însuși un om cult. Se știe că școala normală ne dă doar indru-

mări. Rămâne ca singur învățătorul să-și îmbogățească cunoștințele. El va avea să imiteze pe harnica albină, adunând din florile culturii românești tot nectarul pe care frământându-l în prisos lui și-l împrăștie tuturor ca miere binefăcătoare. Poate învățătorul să facă aceasta? — Depinde de om și de mijloace. În „Eroi“ lui Carlyle — „eroul om de litere“ — va afla învățătorul meșteșugul dobândirii unui asemenea prețios mărgăritar.

S'a vorbit și se vorbește insistent de o culturalizare a maselor. La toate îndatoririle învățătorimea a răspuns cu demnitate și a activat dârz. Dacă în grădini sunt încă multe buruieni, vina nu este numai a grădinarului, ci și a vânturilor rele pe care am dorit să le știm odată terminate.

Rolul cultural educativ pentru învățător e cea mai frumoasă formă de activitate. Căci, intradevăr, ce poate fi mai frumos și mai fermecător decât acele ore în care învățători, săteni și elevi se gădesc adunați sub acoperământul școlii cu prilejul șezătorilor ori cercurilor culturale. Sătenii nu fug de școală când învățătorul își înțelege chemarea. Ei ascultă și sorb cu însetare cuvintele rostite de copiii lor prin poezii, dialoguri ori piese de teatru. Ei se întorc acasă mulțumiți și înălțați,

păstrând multă vreme în suflet o intuiție vie despre puterea creatoare a școlii. Numai cine nu le-a gustat, nu se poate dumiri de temeinicia acestor afirmațiuni.

Tot cu prilejul acestor manifestări se poate face și educația național-patriotică a poporului. Chiar dacă înalții demnitari aruncă cu noroi în modești luminători ai satelor, trupurile lor cu cicatrice de pe urma gloanțelor și a schijelor, cruciulițele albastre atârdate pe piepturile multora, din rândurile noastre, cum și numele săpate pe crucile ce străjuiesc mormintele semănate prin munți și codrii de brădet, dovedesc cu imbelșugare că învățătorimea nu a știut numai să aprindă în suflete flacăra patriotismului, dar atunci când a sunat trompeta, ei și-au pus trupurile punte biruinței.

Și așa trebuia să fie, căci doar ei duseseră decenii dearândul pe copilași cu stegulețe treiculore la biserică și tot ei proslăviseră de atâtea ori eroismul Căciularilor la Grivița și Plevna.

Șezătorile culturale mai cnslituesc și un element de socializare de primul rang. Prin ele putem cultiva sentimentele sociale. E știut doar că în pătura sătească sunt destule minți care au o înțelegere obtuză a lucrurilor. Sătenii noștri au încă mentalitatea

(urmărire pag. 2-a)

Reviste și Cărți.

Carol II-lea și emoționatul răspuns al Măriei Sale Sublocotenentului Mihai.

Rubrica „*Satul Oltenesc*“ cuprinde „Griji pentru„ Oltenii noștri mari și mici“, articol semnat de d-l Apostol Culea și din care reproducem: — „Ar fi de organizat o școală complimentară regională practică, măcar cu titlu de experiență, pentru băieți și fete între 13-19 ani, ce s'ar continua cu o școală țărănească pentru gospodarii cu carte și dor de viață mai bună, dela 19-30 ani“. Impreună cu acel care iscălește acest articol, așteptăm și noi zilele când aceste inițiative vor fi traduse în fapte.

Despre „*Biata lume sălească*“, plină de necazuri sufletești, de suferințe fizice și materiale, peste care cade din senin boala și moartea, botezate cu nume pompos de carnaval“ scrie în „Bradul, - șapte vieți și-un piept de aramă“ doctorul Popu Șanțeanu, triste și crude realități.

D-l C. D. Năvârlie, consilier la curtea de apel din Craiova și președinte al Comitetului provizoriu al Regionalei Oltenia a Fundațiilor Regale, publică o interesantă schiță de anteproiect de lege pentru asanarea și înfrumusețarea primăriilor, școlilor, bisericilor, cimitirelor, fântânilor și pentru crearea de gospodării model“, iar din „*Presă Olteniei*“ se reproduce articolul „O Școală țărănească în Dolj“.

Fragmentul din „jurnalul intim“ al lui I. Slavici publică d-l C. Ș. Făgețel (In păstrarea cărui se află prețioase pagini inedite al marelui scriitor), iar în rubrica „*Scriitori Olteni*“ se scie despre Traian Demetrescu și i se reproduc două poezii.

D-l I. Popescu-Teișani în „*Copii mincinoși*“ ne înfățișează un laconic și totuși, documentat, studiu de psihologie.

În afară de recenzii, de înfăptuiri și propuneri ale Căminelor culturale din Oltenia, no. 2 al acestei reviste mai cuprinde „*Pentru creștinii noștri*“ (cu articole semnate de preoții Elef. Marinescu și Aurel Bazilescu: poezia „*Limba Noastră*“ a martirului basarabean pr. Mateevici și un frumos cântec de leagăn notat și aranjat de Nellu Ionescu.

Din „*Sedința Sfatului Regionalei*“, ținută la 25 Noemvrie 1937, extragem numărul Căminelor Culturale din Oltenia:

Dolj	76
Gorj	29
Mehedinți	18
Romanași	41
Vâlcea	39

După cum vedem, Mehedinți este în urma județelor oltene. Un semn de întrebare și poate chiar de muștrare,

atâtor entuziasmași colegi mehedințeni.

In rezumat: „*Vatra* este o revistă absolut necesară satelor oltene. Apare lunar, formatul „*Albina*“, abonamentu: 50 lei pe an. Redacția și administrația l Palatul „*Ramuri*“, Craiova.

— G. R. —

Penultimul număr al Revistei de filosofie aduce un foarte interesant studiu al d-lui Prof. C. Rădulescu Motru despre „*Psicologia poporului român*“. Cu subiectivitatea omului de știință, d-sa explică trăsăturile sufletului românesc prin fondul biologic hereditar, prin mediul geografic și prin influența instituțiilor dobândite de populație în mediul geografic și prin influența instituțiilor dobândite de populație în timpul evoluției istorice.

Aceeași revistă aduce monografia d-lui Prof. Alexandru Marcu despre *Vittorino da Feltre*, mare pedagog italian din prima jumătate a sec. XV-lea. Iată câteva rânduri care neîndoios vor determina pe orice învățător a-și procura lucrarea.

„*Pentru a corespunde supremului ideal al renașterii, care va însemna dezvoltarea armonioasă a tuturor facultăților umane, Vittorino va da o atenție deosebită înțelegerii caracterului individual, al fiecărui elev în parte. Pentru a rectifica excesele intelectualiste ale erudiției, va deda pe școlarii săi la exerciții fizice, în aer liber. Pentru a readuce individul depe căile primejdioase ale unei excesive emancipări spirituale, va folosi corectivul unei atente educații morale și religioase. Iar spre a încerca să apropie clasele sociale... a practicat educația fiilor de nobili în comun au semenii lor din clasa de jos, anume descoperiți și selecționați...“*

Oare nu-i de actualitate Vittorino da Feltre?

* * *

Antologia Pedagogică de profesor G. G. Antonescu și Dr. V. O. Nicolau o lucrare ce vine să umple un gol în biblioteca dascălilor. Cartea oferă după cum titlul arată posibilitatea de-a ceti în original pedagogii mai de seamă.

Cartea „este de-o netăgăduită utilitate, științifică și de-o însemnată valoare culturală“. * *

Știri și fapte.

Căminul cultural din Strehaia, sub conducerea Prea Cucernicului preot I. Bălăceanu președinte și Titu Prunescu învățător ca director, a organizat un *prea frumos și reușit festival artistic* în seara zilei de 26 Decemvrie 1937 în salonul Frăsie din Strehaia. Scopul festivalului a fost cultivarea gustului pentru colindele strămoșești și cântecele populare locale și strângerea unei sume pentru mărirea fondului Căminului.

Programul festivalului a fost alcătuit din colinde, cântece populare și recitări. Colindele și cântecele populare au fost executate cât se poate de bine de corul Căminului, alcătuit din tineri din Strehaia sub conducerea d-lui Titu Prunescu. Acest cor, bine apreciat și la București, a dovedit că acolo unde este voință și jertfă se pot face lucruri mari. Din câte am auzit și văzut, acest cor e singurul în județul nostru în acest gen. Bucățile „*Căprița*“, „*Sus o pinca*“ și *Trageți hora*“ au fost admirabil executate. A participat un numeros și select public.

Au spus cuvinte de îndemn și laudă Preoțul I. Bălăceanu și revizorul școlar Sava Bărbătescu.
N. P.

Un apel

Asociația muzicală a învățătorilor Mehedințeni, care a luat ființă în primăvara trecută, își ține ședințele lunare în T-Severin cu membrii săi bărbați, pregătind un program ales pen-

Problema Educației și Învățământul a d-lui I. Gr. Șerban înfățișează munca și concepția în care să se desfășoare activitatea educatorilor.

Onorată cu prefața unor iluștri pedagogi ca J. Dewey și Ed. Claparede, cartea d-lui I. Gr. Șerban se situează în curentul realist pedagogic și-i de-o netăgăduită valoare.

V. G.

tru un festival ce se va da în primăvară și pentru o eventuală excursiune în ținuturile ramânești din jurul Olteniei.

Roagă pe toți d-nii învățători și d-nele învățătoare muzicanti din județul Mehedinți să se înscrie într-această asociație, și de a lua parte la ședințele muzicale lunare.

Adeziunile se trimit pe adresa:

ION ENEA

Învățător T-Severin str. Reg. Maria 96

Spicuiuri.

din vocabularul unui, cu pretenții, „istitor“ din T-Severin.

În cancelaria școlii, se savurează din când în când perle filologice, prozii și de o concludentă interpretare a d-lui „istitor“.

De exemplu. Este întrebat de un coleg, unde ar putea găsi cutare varietate de viță. Prea învățatul „istitor“ răspunde: „*La pepenările Statului*“.

O nedumerire filologică. Discuție asupra plecării unui ministru din străinătate în țară. Era vorba de d-nu Lugojeanu.

„Care Lugojeanu“, este întrebarea pusă de un coleg, ministrul „*plepotenciar*“, fa răspunsul prompt al d-lui „istitor“.

O perlă urbanistică. Apoi să nu fie cu „*supăreală*“.

O clasică reformare. Către incasatorul abonamentelor dela teatru: A vorbit bine d-na sau d-ra aceea despre „*potrete*“.

A fost o conferință „*interesată*“.

Fără comentarii. Relativ la curba salariilor. D-nu „istitor“ vine cu surpriza: Știți că se ridică curba la „*fonționari*“ ?!

Vom continua în No.

M. S.

cocoșului din piesa lui Rostand care își inchipue că dacă soarele răsare, aceasta se datorește în primul rând cântecului său.

Munca socială a învățătorului — scrie d-l Gh. Mugur — începe dela rânduiala și înfrumusețarea școlii, dela gospodăria ei înăuntru, dela raiul de ramuri ce ar înflori-o în afară, dela întovărășirea copiilor în instituții de solidaritate economică și culturală.

Masa învățătorului, băncile școlariilor și tabla pe care se arală copiilor lumea și cugetul oamenilor, să lămuirească acolo cât de vie e sânguința școlii pentru ordine și curățenie. Răsboiul de țesut al fetelor să stea ca simbol al vredniciei casnice, iar scăunașele de pe lângă pereți să ne descopere bucuria șezătorilor de seară, când flueră aleanuri de balade tulnicul păstorului și cântă ca'n Coșbuc roata fetii care dapănă.

Altă dată elevii vor curăța un drum, vor îngriji de cimitirul satului.

Se vor îngriji școlarii de grădina bisericii risipind pustiul bălăriiilor și melancolia crucilor culcate. Biserica trebuie să îmbărbănească între ramuri și credință. La margini de șosele elevii să planteze pomi de umbră și rod. Soseaua dela Sf. Bartolomeu la Cristi-

an în Țara Bârsei e plantată cu meri de grădină. Se apleacă ramurile de greutatea roadelor, dar nimeni nu le strică, parcă ar fi în grădinile povești.

Tot acum învățătorul poate culege din gura sătenilor mărghăritarele folklorului românesc. Tot prin ele se poate face și cultivarea datinelor și obiceiurilor strămoșești.

La banchetul dat în 1902 de asociația învățătorilor din Nièvre, un învățător - C. Dessel - a citit „*Decalogul învățătorului*“ în care a doua poruncă este: „*Continuați a vă cultiva*“. Ca să poată lărgi orizontul cultural, învățătorul trebuie să înființeze pe lângă școală modestele biblioteci populare. În aparență lucrul acesta ar fi foarte ușor, în fond e foarte greu. Un exemplu destul de elocvent îl avem în povestea vieții lui Badea Cârțan. Acest cioban, cu chip de dac, a știut să înfrunte trufia stăpânirii ungurești, să care peste munte cu desaga lui fraților din Cârțișoara, atâtea cărți, încât atunci când au fost descoperite de Unguri, s'au încărcat trei furgoane militare, arzându-le în piața Brașovului.

În „*Contribuție la munca pentru ridicarea poporului român*“ d-l Spiridon Popescu povestește despre un sătean pe care-l abonase la revista „*Albina*“

dar care în loc să o cetiască, o îmbețise frumos, o pusese în sân și venia să-l întrebe îngrijorat despre treaba asta. I-era teamă bietului om ca nu cumva să fie pus s'o plătească și socotea mai nimerit s'o dea înapoi netăiată. Dacă acest lucru a putut fi adevărat cândva, din „*Traista învățătorului*“ - revista „*Lamura*“ sub semnătura d-lui I. Simionescu - se desprinde limpede dorința săteanului de a-și arunca câteodată ochii pe câte o carte. A nega azi acest lucru, ar fi o mare nedreptate.

Știm că sunt și azi foarte multe sate în care chiar dacă avem școală, chiar dacă avem biserică și primărie, nu exista totuși nici măcar o singură carte cu slovă datătoare de învățătură. Deși cu toți am învățat la istoria antică de vestita bibliotecă a lui Ptah din Memfis, de cea persoană dela Susa, ori cea de 700.000 de volume din Alexandria, totuși după atâtea veacuri dela invenția din Maența în multe din satele României Mari, binefacerile cărții nu se cunosc încă.

Știu că-mi veți răspunde că în privința cărturăriei frații noștri dela plug au rămas tot la Alisandria, la Arghir și Elena, la clasicele povestiri și înțeleptele glume dela 1800. Știu că este

o mare greutate în alcătuirea unei biblioteci. Si această greutate provine în largă măsură de la faptul că noi nu avem propriu zis o literatură care să satisfacă trebuințele sufletești ale săteanului. Din proprie experiență spun acest lucru. Golul acesta îl implinește acum Fundația Culturală Regală prin editarea „*Cărții Satului*“. Ar trebui ca în fiecare sat să pătrundă revista „*Albina*“, care constituie un indreptat prețios și pentru noi, pentru învățători. Să punem însă în mâna sătenilor pe I. Creangă, pe Ispirescu, Pan, cum și valoroasele lucrări ale d-lui P. Dulfu.

Luând pilda fraților Bănășeni, ori a colegilor Sași, ar fi de dorit ca cei darnic inzestrați de natură, diintre noii să purceadă la înjghebarea corurilor populare. Iți tresaltă inima când știi că prin vraja cântecului ne-am afirmat naționalitatea și tot prin el maestrul Enescu ne jugrăvește în fața lumii. Citiam mai zilele trecute în ziar că anul acesta corul popular din Chizătău își serbează 80 de ani de existență. Aceia care au popularizat în toate satele din Banat faima „*Negruței*“, ori „*Ana Lugojana*“ tot învățători s'au numit

(va urma)

PAGINA REVIZORATULUI

Copie după ordinul Ministerului Educației Naționale No. 218.049/937.

Domnule Revizor,

Avem onoare a vă face cunoscut că prin Inaltul Decret Regal No. 4299/937, D-l Mihai Bănescu, revizor școlar inamovibil la Județul Mehedinți se numește pe ziua de 1 Noiembrie 1937, ca Inspector Școlar primar de Circumscripție la regiunea școlară Craiova; iar D-l Sava Bărbătescu, revizor școlar cu titlul provizoriu, la Județul Arad, se confirmă ca revizor școlar inamovibil la Județul Mehedinți, pe aceeași dată în locul D-lui Mihail Bănescu, înaintat inspector școlar, păstrându-și drepturile prevăzute la art. 168 din legea de organizare a Ministerului Educației Naționale.

Binevoii a comunica celor în drept.

Ministru,

(ss) P. GHÎTESCU

Director General,

(ss) STRATILESCU

Pentru conformitate
Secretar, Gh. Pârșan

Revizoratul școlar al Jud. Mehed.

No. 8323
16/XII/937

Școalelor primare din Jud. Meh.

Avem onoarea a vă face cunoscut că Ministerul prin ord. No. 202111/937, a aprobat să se acorde un ultim termen, care este 31 Ianuarie 1937, până la care se vor putea face cereri de rectificarea a datei înaintării la gr. II de către toți învățătorii cari s'au înscris la examenul de înaintare, în anul 1930, sunf definitivi cel puțin din 1927 și au reușit la unul din examenele de înaintare din anii 1932-1933 și 1934.

Comunicați celor în drept.

Revizor Școlar,
Sava Bărbătescu

Secretar, G. Pârșan

Copie după ord. Onor. Inspectorat Școlar No. 35438/937.

Domnule Revizor,

Avem onoare a vă face cunoscut că Ministerul prin decizia No. 201549/937, fixează pentru examenul de înaintare de gr. II al învățătorilor care urmează să se țină la 1 Aprilie 1938, pentru proba orală a candidaților învățători și învățătoare lucrarea; „Oameni aleși români și streini” de I. Simionescu profesor universitar și membru al Academiei Române iar pentru învățătoarele conducătoare de grădini de copii fixează lucrarea „Idei noi despre copii” de Alfred Binet.

Comunicați celor în drept.

Pentru conformitate,
Secretar, G. Pârșan

Inspector Școlar.

(ss) Sm. Brădișteanu

Șeful Biuroului,
Constantinescu

Copie după ordinul Onor. Minister al Educației Naționale No. 19276/937.

Domnule Revizor,

Vă facem cunoscut a pune în vedere tuturor învățătorilor care sunt și preoți în comune deosebite, să opteze pentru unul din posturi; iar dacă în termen de 30 zile nu optează, să fie considerați demisionați dela catedră din învățământ, chiar dacă au detașare.

Nu se pot ocupa două funcțiuni deosebite inamovibile, în două comune deosebite..

Director General,
(ss) GHÎTESCU

Subdirector,

(ss) STRATILESCU

Pentru conformitate
Secretar, G. Pârșan

Revizoratul școlar al Jud. Mehed.

No. 8571
30/XII/937

Școalelor Primare din Județul Mehedinți.

In complectare la cirulara No. 181157/937, vă facem cunoscut că Ministerul oprește cu desăvârșire de a se aproba organizări de baluri și petreceri în localurile școalelor primare.

Comunicați celor în drept, cunoscând că cei ce vor contraveni, vor fi personal răspunzători-

Revizor Școlar,

Sava Bărbătescu

Secretar, G. Pârșan

Tabloul

De învățătorii din jud. Mehed. cărora li s'a acordat pe data de 1 Septembrie 1937 titlul definitiv în învățământ și reușiți la examenul de definitivat din sesiunea Mai 1937, cu Inaltul Decret Regal No. 3852/937.

1 Petcu Elena	com. I. Gh. Duca	media 8,20
2 Popescu Elena	„ T.-S verin	„ 8,20
3 Grigore Maria	„ F. Domnească	„ 7,85
4 Stoichitescu Ioan	„ Colareț	„ 7,80
5 Firu Titu	„ Bucura	„ 7,60
6 Popescu Ioana	„ Meriș	„ 7,60
7 Ciobanu Teodora	„ Cioroboreni	„ 7,50
8 Ispășoiu D-tru	„ Almăjel	„ 7,40
9 Miluteanu Irina	„ Corlățel	„ 7,40
10 Vasile Duncea	„ Braniște	„ 7,35
11 Smeu Vasile	„ Cremenea Față	„ 7,35
12 Popescu Alex.	„ Jupânești	„ 7,30
13 Similescu N.	„ Greci	„ 7,30
14 Nemeșu Const.	„ Cremenea Sus	„ 7,25
15 Taloi Elena	„ Orevita	„ 7,25
16 Păducel Alex.	„ Tirioi-Băzavani	„ 7,15
17 Giurcă Mihail	„ Vânători	„ 7,10
18 Ilinoiu D-tru	„ Scăpău	„ 7,10
19 Sârbu Constantin	„ Podu Grosu	„ 7,10
20 Florescu D-tru	„ Varodla	„ 7,05

Drepturile materialele se vor acorda dela data înscrierii sumei în buget.

Revizor Școlar,
SAVA BĂRBĂTESCU

Secretar, G. Pârșan.

No. 7997
14 Decembrie 1937.

Copie dupe ordinul onor. Inspectorat Școlar Craiova No. 28737,

Onorată Direcțiune,

Având în vedere că unii dintre d-nii medici și d-nii directori ai școlilor dispun suspendarea cursurilor la școlile respective pentru diferite boale molipsitoare constatate printre elevi, fără

a se lua și avizul medicului primar, sau a medicului de plasă, avem onore a vă face cunoscut cu în vitor cursurile școlare nu pot fi suspendate decât cu aprobarea d-lui medic primar în comunele urbane și a celui de plasă în comunele rurale.

Inspector Șef,

(ss) AL TEODORESCU

Șeful Secției,

(ss) EUSTAȚIU IONESCU

Pentru conformitate,
Revizor Școlar, Sava Bărbătescu

Secretar, Gh. PÂRȘAN

Revizoratul Școlar al Jud. Mehedintți No. 8442 din 10 Dec. 1937.

Domnule Director,

Casa Școalelor și Culturii Poporului a fost sesizat că unele școli primare își împodobesc pereții cu material didactic, care este departe de a corespunde scopului urmărit să dea o imagine cât mai exactă a lucrului prezentat.

Astfel tablourile clasicilor noștri care se găesc în unele școli sunt așa de rău executate în cât îi înfățișează ca pe niște degenerați.

Vă rugăm să cercetați și să luați măsuri pentru a se putea împiedica pătrunderea în școală ca material didactic a realizărilor submediocre, care s'ar lua necontrolate dela particulari sau negustori fără răspundere în materie de cultură și cinstire a înaintșilor luminători.

Revizor Școlar,

Sava Bărbătescu

Secretar, Gh. Pârșan

Revizoratul Școlar al Jud. Mehed. No. 29. 11 Ianuarie 1938.

Doamnule Director,

Onor. Minister al Educației Naționale prin ordinul No. 160355/937, ne aduce la cunoștință că în urma avizului No. 4848/937, al Consiliului Inspectorilor Generali primari, a aprobat o normă unitară de urmat după cum se arată mai jos, cu privire la elevii cari urmând în primele 3 clase secundare teoretice sau practice, nu pot să le termine și n'au 16 ani, sunt obligați conform art. 59 din legea învățământului primar, să frecventeze ultimile 3 clase corespunzătoare ale acestui învățământ.

Acești elevi vor frecventa la cursul învățământului primar astfel: elevul cu o clasă de școală secundară promovată, va urma în clasa VI primară; elevul care a promovat clasa II-a șc. secundare, va urma în clasa VII primară.

Cel ce nu a trecut clasa I șc. secund, va urma clasa V primară; cel ce nu a trecut clasa II șc. sec., va urma clasa VI primară; iar cel ce nu a trecut clasa III-a a șc. sec., va urma clasa VII primară. Aceste dispozițiuni vă rugăm ale comunica și școalelor respective.

Revizor școlar,
Sava Bărbătescu

Secretar, G. Pârșan

Copie după ordinul onor Inspectorat Școlar Craiova No. 35192/937

Domnule Revizor,

Onor. Minister al Sănătății și Ocrotirilor Sociale cu ordinul No. 115754/937, ordonând d-lor Medici primari să facă o anchetă printre toți elevii școlilor secundare curs inferior, școli primare și grădini de copii în vârstă de 5-16 ani, în vederea profilaxiei gușei prin sare iodată, avem onoare a vă ruga să binevoiți a comunica tuturor școlilor primare și grădini de copii ca D-nii Directori și învățătorii să dea tot concursul D-lor Medici, însărcinați cu facerea acestei anchete, înlesnindu-le adunarea elevilor pentru examinarea și întocmirea tablourilor cu datele necesare în acest scop.

Inspector Șef,
(ss) AL TEODORESCU.

Șeful Secției,
(ss) Eust. Ionescu

Pentru Conformitate
Secretar, G. Pârșan.

T A B L O U

De posturile rămase vacante pe 1 Ianuarie 1938, pentru transferări-

1. Balotești	3 posturi	post II vacant	femeesc
2. Bălțații-Ursoaia	1 post	„ I	„ bărbatec
3. Buzilz-Mică	3	„ III	„ femeesc
4. Gura-Moirlului	2	„ II	„
5. Menții Dos-Miluta	2	„ II	„
6. Por. M.-Fânt. M.	2	„ II	„
7. Șușița de Motru	2	„ II	„
8. Tâmba	3	„ II	„

Posturi urbane

1. T.-Severin	No. 1 b. post locul d-lui Sava Bărbătescu
2. „ „	No. 2 fete post V
3. „ „	No. 3 fete post V

Ateliere urbane

înființate prin decizia No. 223245/936.

1. T.-Severin	No. 1 fete maestră	post I.
2. „ „	No. 2 „	„ I
3. „ „	No. 2 băeți	„ I
4. Strehaia	băeți	„ I
5. Strehaia	fete	maestră „ II

Ateliere rurale

1. Pătule	maestru	post I
2. Vânu-Mare	„	„ I
3. Roșoreni	Agronom	„ I
4. Gârla-Mare	„	„ I

Revizor școlar,
Sava Bărbătescu.

Secretar, G. Pârșan

Revizoratul școlar jud. Mehedinți No. 126 1938 Ianuarie 14

Direcțiunilor școlilor primare din județul Mehedinți.

Donațiunea de 1000 steri lemne de foc, făcută de Ministerul Domeniilor Comitetului Școlar al Județului Mehedinți, pentru încălzitul școlilor primare, s'a repartizat școlilor primare din județ, cărora li s'au trimes bonuri pentru cantitățile repartizate.

Intrucât Comitetul școlar județean s'a încărcat cu valoarea acestor lemne, sunt invitați Directorii care au primit bonuri ca să se prezinte la ocolurile silvice respective, să ridice neîntârziat aceste lemne.

REVIZOR ȘCOLAR.

Sava Bărbătescu

Secretar, Gh. Pârșan